

Agortuta

Itzea URKIZU
ARSUAGA

Udazkeneko goiz batez, ia momentu berean iragarri zituzten gaur BEC hartuko duen Maite Zaitut jaialdia eta Benito Lertxundiren oholtzetako agurra. Bi iragarpenen oihartzunak gurutzatu egin ziren kultur informazioaren galaxiako punturen batean, eta, beharbada, haien irismenean ere izan zuen horrek eraginik. Itxuraz ez balirudike ere, ia berbera baita bardoaren eta pailazoen publiko objektiboa.

Zuri ere gertatuko zitzaizun, Durangoko Azokara joatea eta ez dakit zenbat pertsona nonbaitetik-bai-baina-ez-dakizu-non-dik ezagutzen dituzula sentitzea. Herri eta hizkuntza xumea baikara eta, nahiz eta gauza asko egiten ditugun, egindako hori kontsumitzen dugunon taldea ere ez baita ikaragarri handia. Antzeko jendea dela, alegia, harpidetzak ordaintzen edo liburuak erosten dituen.

Tira, kontzertu batzuk iritsi dira jendetalde horren hurrengo kapara ere. Pandemiaz geroztik, gurean kultura espazio erraldoietan kontsumitzeko joera nabarmendu dela eztaba daezina baita. Eztaba idagarria izaten ari dena horren atzean dagoen eredu da, deitu *sold out*, deitu *euskalmainstream*, deitu dena delakoa.

Uste dut, harriak botatzeko gogoz dagoenarentzat, arrakasta agerikoena beti izan ohi dela bazkarik errazena. Eta akaso ez gaude geuretik eta geurean sortutako arrakastari punta zorrozki ateratzeko posizio batean. Txikiak gara, baina eskasak ez.

Gogoeta horiek baztertu gabe, nire interesa pizten dutenak beste batzuk dira. Bat: nork egiten die kritika sutsua, jarreretan eta letretan maskulinitate eredu hegemotik pixka bat aldenduta ere, publikoari erakargarri eta gustagarri zaizkion musikari gizonezkoei? Beste gizonezko ba-

tziek. Bi: nortzuk dira, nagusiki, *sold out* ak egiten dituztenak? Gizonezkoak. Hiru: zergatik lotzen dugu kapitalismo basatiarekin euskara parametro unibertsaletara eraman nahi izatea, jakin gabe, adibidez, mikroagoan dabilzan artistek zer-nolako soldatak ordaintzen dizkieten beren lantaldeko kideei? Geure buruari txiki izatea bakarrik baimentzen diogulako.

Beti da aberasgarri fenomeno sozialez hausnartzea, baina nago makrokontzertuekin itsututa gaudela, arazoa goragokoa denean. Ni neu FOMO literarioak erasaten nau, eta idazle kuttunen azkena erosteko antsietatea sentitzen dut liburua atera orduko, nahiz eta apalategian beste 27 izan irakurtzeko. Beste bati zapatilekin gertatuko zaio; bizikletarako mailotarekin, akaso.

Udaberriko goiz batez, itzali zen mundua eta berretsi genuen nola bizi garen, une oro, gure ahalmenaz gaindi. •

Mundu kolore bakarraren aurrean, ortzadarra!

O hitu egin gara azken urteotan “makro” formatuan antolatzen diren kontzertu eta ekitaldien berri izatera eta horiek kontsumitzera. Gainera, urtebeteko eta kasu batzuetan bi urteko aurrerapenarekin! Hau da, gaur erosi behar dut (bestela agortuko direlako sarrerak, nahiz eta bigarren kontzertu bat iragarri lehenengo honetakoak saldu eta segundotarra) datorren urteko kontzertu baterako sarrera! Milaka pertsonako aforoa duten espazioetan *show*-ak dira orain antolatzen direnak, beste formatuen kalterako. Ez, ez dut meloi hori gaur irekiko, nahiz eta puf! hausnartzeko asko dugun!!

Gaur, maiatzaren 3a, horrelako beste show bat dugu horrelako espazio erraldoi batean, eta bai, aspaldi iragarritakoa. Baina gaurkoak bai merezi duela horrelako zerbait, herri omenaldi hau inork merezi badu haiek direlako.

Urtetan plaza txikietan esan diegu maite ditugula eta batez ere haiek esan digute guri maite gaituztela, onenetan eta txarrenetan beti egin dute aurrera beraiek bakarrik dakiten moduan; elkartasunarekin, konpromisoarekin, umorearekin, enpatiarekin, gertutasunarekin, aldarrikapenekin... hau guztia eta gehiago batzen duen hitz bakarrarekin: maitasunarekin.

Hori izan da pailazo hauen motorra. Ehunka abestiren bidez ehunka mundu erakutsi dizkigute. Hamaika gai (asko haurrekin hitz egiteko zailak direnak) tratatu dituzte sentsibiltate ikaragarriarekin. Haurtzaro eta ez hain haurtzaro eder bat eskaini digute. Ez, ez dira pailazo soil batzuk, bizitza ikusteko eta bizitzeko tresnak eman dizkiguten pertsonak dira, ongi pasarazteaz gain irakaspen itzelak eman dizkigutenak. Pentsatu, sentitu eta ekin ez baita haurtzaroan soilik egin behar.

Aiora, Joxe Mari eta Mertxe, Pirritx, Porrotx eta Mari Motots, eskerrik asko eta maite zaituztegu! •

Miren AZKARATE
BADIOLA